

مکتب عاشورا و راهبردهای فراتاریخی آن :

- ۱- انسان موجود بالقوه ای است که با انتخاب و اراده خود می تواند بهترین مخلوق یا پست ترین مخلوق باشد.
 - ۲- مهلت زندگی دنیا برای بودن و ماندن نیست، برای شدن و رفتن است.
 - ۳- انسان شدن دو بعد انفکاک ناپذیر دارد، خودسازی و جامعه سازی، که هر یک به دیگری وابسته است.
 - ۴- بدون خودسازی، نمی توان جامعه را ساخت و بدون احساس مسئولیت اجتماعی و مبارزه با مفاسد آن، انسان ساخته نمی شود.
 - ۵- اسلام، عصاره همه مکاتب الهی، آخرین پیام وحی، روشنگر همه راه های هدایت و ضلالت، بدون تحریف، تنها راه جامع و مانع رستگاری فرد و جامعه می باشد.
 - ۶- اسلام برای رستگاری انسانها، دو وسیله انفکاک ناپذیر ارائه می نماید، قوانین الهی و رهبران معصوم (کتاب الله و عترتی = قانون درست + مجریان متعهد)
 - ۷- اگر قانون الهی باشد ولی در عمل پیاده نشود، یا ناقص پیاده شود، یا غلط تفسیر شود، جامعه رستگار نخواهد شد.
 - ۸- اگر حاکمان معصوم یا برگزیده و مورد تأیید معصوم نباشند و قوانین را برحسب سلیقه و منافع خود تفسیر و اعمال نمایند، جامعه رستگار نخواهد شد.
 - ۹- حاکمان غاصب و چهره شاخص آن یزید، مظهر خروج از قوانین الهی و اعمال آن برحسب منافع شخصی و مظهر فساد و ظلم و تبه کاریهای اجتماعی بود.
 - ۱۰- آیا امروز استکبار جهانی و در رأس آن آمریکای جنایتکار و صهونیسم متجاوز و سرسپردگان خارجی و داخلی آنها مظهر فساد و حکومتهای یزیدی نیستند؟
 - ۱۱- آیا صدای فراتاریخی امام حسین (ع) را نمی شنویم که فریاد برآورد: آیا یاری کننده ای هست ما را یاری کند؟
 - ۱۲- آیا امام صادق (ع) نفرمودند، هر روز عاشورا است و هر سرزمین کربلاست؟! (کل یوماً عاشورا و کل ارضاً کربلا)
 - ۱۳- در مقابل حسین و یارانش سه گروه به دشمنان پیوستند. آنان که اسلام را رها کرده و به یزیدیان پیوستند، آنها که منافقانه شعار اسلام دادند و در عمل یزیدی شدند و آنها که بدلیل ضعف نفس و ترس یا سازش کردند و یا سکوت نمودند، همه در شهادت حسین و یارانش شریک بودند.
 - ۱۴- امروز نیز در صحنه جهانی، جمهوری اسلامی ایران، پرچم حسینی به دست با فرمانده معصوم خود حضرت مهدی (ع) عازم کربلاهای معاصر است، ما به کدام صف پیوسته ایم، به صف حسین (ع) و یارانش، یا به صف یزیدیان زمان (ناکثین و مارقین و قاسطین)؟
- پیروزی در هر حال با حسینیان است. این وعده الهی است و در دنیا و آخرت محقق شده و خواهد شد. آیا سرنوشت فرعونهای گذشته و حال، عبرت آموز نیست؟! ما به کدام صف پیوسته ایم؟

تأمل برای تعامل مطالبی است، ساده، بدیهی و منطقی، برای اقشار دانشگاهی و نیازمند نظرات و پیشنهادات شما.